

РЕШЕНИЕ

№ 241

гр. София, 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 11.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **9320** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.38в, ал.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на Н. А. Н. от [населено място] срещу решение № ЛДЖ-23-5/20.09.2023 г. на инспектор в Инспектората на Висшия съдебен съвет (ИВСС), с което е отхвърлена жалба с вх.№17814/23.06.2-023г. с вх.рег.№ЛДЖ-23-5/23.06.2023г. по описа на ИВСС, подадена от Н. Н. срещу действията на Административен съд-Добрич като администратор на лични данни, изразяващи се в разкриване на лични данни на ищеца по адм.д.№177/2022г. по описа на Административен съд-Добрич. В жалбата се твърди, че решението на ИВСС е нищожно като постановено от орган с изтекъл мандат, съответно – незаконосъобразно като постановено в нарушение на материалния закон и необосновано. Иска се отмяната на решение № ЛДЖ-23-5/20.09.2023 г. на инспектор в ИВСС.

Ответникът – инспектор към Инспектората на ВСС в открито съдебно заседание, чрез упълномощения процесуален представител юрк.Ф.Д., оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Административен съд-Добрич не ангажира становище по жалбата.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Производството пред ИВСС е образувано по жалба с вх.№17814/23.06.2023г. с вх.рег.№ЛДЖ-23-5/23.06.2023г. по описа на ИВСС, подадена от Н. А. Н. срещу действията на Административен съд-Добрич като администратор на лични данни, изразяващи се в разкриване на лични данни на ищеца по адм.д.№177/2022г. по описа на Административен съд-Добрич. В жалбата се сочи, че въпреки, че участието на прокурор по делото не е задължително, с Определение от 26.04.2023г. е конституиран като участник по него Окръжна прокуратура-Добрич. Соци се, че прокурорът е получил препис от исковата молба, достъп до материалите по делото, взел е становище по него, като така незаконосъобразно е получил достъп до личните данни на жалбоподателя – три имена, адрес, електронен адрес, психиатричен статус и др.

В рамките на административното производство е установено, че производството по адм.д.№177/2022г. по описа на Административен съд-Добрич е образувано по искова молба от Н. А. Н., с искане да бъде осъден Административен съд-Варна да му заплати обезщетение в размер на 20лв. за имуществени вреди, причинени му от бездействие на съдебния състав да отмени с Решение №86/26.01.2021г. по к.н.а.х.д.№2450/2020г. по описа на АдмС-Варна наказателно постановление, т.е. от незаконосъобразна правораздавателна дейност на съда.

С Определение №207/26.04.2023г. по адм.д.№177/2022г. по описа на АдмС-Добрич, с което делото е насрочено за разглеждане в открито съд.з, е разпоредено препис от исковата молба и доказателствата към нея да се връчат и на Окръжна прокуратура-Добрич. Видно от протокола за проведеното по делото на 19.06.2023г. съдебно заседание, в него е взел участие и е ангажирал становище по събраните доказателства и по съществуващото на исковата молба прокурор от Окръжна прокуратура-Добрич.

При така установеното от фактическа страна инспекторът в ИВСС е приел, че в случая е налице правно основание за обработването на личните данни на жалбоподателя, което е приложимо по отношение на предоставянето на достъп на Окръжна прокуратура-Добрич до личните данни, съдържащи се в материалите по адм.д.№177/2022г. по описа на АдмС-Добрич – съгласно разпоредбите на чл.6, пар.1, б.“в“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 обработването е на лични данни е законосъобразно, когато е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора. Прието е, че в изпълнение на процесуалното си задължение по чл.154, ал.1 АПК и с оглед чл.10, ал.1 ЗОДОВ АдмС-Добрич е разпоредил препис от исковата молба да се изпрати на ОП-Добрич и е осигурил участие на прокурор в производството по адм.д.№177/2022г. по описа на АдмС-Добрич. С оглед горното, с решение № ЛДЖ-23-5/20.09.2023 г. на инспектор в Инспектората на Висшия съдебен съвет е отхвърлена жалба с вх.№17814/23.06.2-023г. с вх.рег.№ЛДЖ-23-5/23.06.2023г. по описа на ИВСС, подадена от Н. Н. срещу действията на Административен съд-Добрич като администратор на лични данни, изразяващи се в разкриване на лични данни на ищеца по адм.д.№177/2022г. по описа на Административен съд-Добрич.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 25.09.2023г., като жалбата срещу него е подадена на 26.09.2023г.

При така установеното фактически и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в преклузивния срок по чл.38в, ал.4 от ЗЗЛД. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган като правомощията на ИВСС произтичат от разпоредбата на чл.17, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, съгласно който Инспекторатът към Висшия съдебен съвет осъществява надзор и осигурява спазването на Регламент(ЕС) 2016/679, на този закон и на нормативните актове в областта на защитата на личните данни при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт. Съгласно чл.38б, ал.1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по Регламент(ЕС) 2016/679 и по този закон при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт и от прокуратурата и следствените органи при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, субектът на данни има право да подаде жалба до инспектората в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му. Според чл.38в, ал.1 от ЗЗЛД, жалбата се разглежда от инспектор, определен на принципа на случайния подбор от главния инспектор. Относно възражението на жалбоподателя за липсата на компетентност на инспектора в ИВСС, постановил оспореното решение, със задължителното за съда съгласно чл.14, ал.6 от Закона за Конституционния съд решение № 12/27.09.2022 г., постановено по к.д. № 7/2022 г., се дава отговор на спорния въпрос за мандатността на инспектора на ИВСС. Съобразно даденото задължително тълкувание на чл. 132а от Конституцията и безспорният факт за липса на нов избор на инспектори в ИВСС, следва извода за компетентност на административния орган да издаде обжалваното решение.

Доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания за формата и съдържанието на акта, са спазени предвидените в чл.59 от АПК общи изисквания за форма и съдържание на административния акт. Същият е издаден в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, регламентирани в ал.2 на чл.59 от АПК, в т.ч. фактическите и правните основания за издаването му, даващи възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращи правото на защита на жалбоподателя.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административно производствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Жалбата, въз основа на която е образувано производството, е подадена в предвидения в чл.38б, ал.1 ЗЗЛД срок. Спазено е и изискването на чл.38в, ал.2 ЗЗЛД при разглеждането на жалбата да се събират данни, относими към твърдяното нарушение, включително и информацията от администратора или обработващия лични данни. При произнасяне по съществото на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на участниците в производството не е ограничено, тъй като е гарантирано тяхното участие в административното производство. Решението е постановено след като е предоставена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства съобразно чл.36 АПК. Предвид това съдът намира, че липсват предпоставки за отмяна на атакувания ИАА по смисъла на чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.3 АПК.

Решението е постановено и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл.4, т.1 от Регламента, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни”); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл.4, т.2 от Регламента, „обработване на лични данни“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В процесния случай спорен е въпроса дали при постановяването от АдмС-Добрич на разпореждане по администриране на исквата молба препис от същата да се връчи на ОП-Добрич и даването на възможност на прокурор от ОП-Добрич да се запознае с материалите по делото и да участва по него, са били налице някои от основанията за обработване на личните данни на Н. Н., съдържащи се в същото.

Според принципите, заложи в чл.5, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/. Съгласно чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 разпоредба обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Конкретно в настоящия случай съдът намира, че правилно ответникът е приел, че са били налице предвидените в чл.6, пар.1, б.“в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 основания, затова, че личните данни на ищеца по адм.д.№177/2022г. по описа на АдмС-Добрич да могат да бъдат разкривани за служебни цели. Съгласно тези разпоредби обработването на лични данни е законосъобразно, когато е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора, както и

когато се осъществява при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора. Административният съд е квалифицирал иска като такъв по 128, ал.1, т.6 АПК. Въпреки, че както сочи и жалбоподателят нито АПК, нито ЗОДОВ предвиждат изрично ред за разглеждане на искове за обезщетение за вреди от правораздавателната дейност на административните съдилища и Върховния административен съд, извън случаите когато вредите са причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, разпоредбата на чл.127, ал.2 АПК предвижда, че съдилищата не могат да откажат правосъдие под предлог, че няма правна норма, въз основа на която да решат искането. Съгласно чл.46, ал.2 от Закона за нормативните актове, когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. Предвид горното настоящия съд споделя извода на АдмС-Добрич, че предявения от Н. Н. иск срещу АдмС-Варна следва да се разгледа по реда на чл.203 АПК във вр. с чл.2в ЗОДОВ, който в чл.10, ал.1 предвижда, че делата по този закон пред съда се разглеждат със задължително участие на прокурор. Т.е. АдмС-Добрич е имал задължение съгласно чл.154, ал.1 АПК да конституира като страна ОП-Добрич и да даде възможност за достъп до делото на съответния прокурор. Следователно, обработването на личните данните на ищеца по адм.д.№177/2022г. по описа на АдмС-Добрич чрез предоставянето им на прокурор от Окръжна прокуратура-Добрич е в съответствие със закона – както с Регламент 2016/679 и ЗЗЛД, така и с нормите на АПК и ЗОДОВ.

Изводите на административния орган в горния смисъл при вземане на оспорваното решение се споделят изцяло от този съдебен състав.

По изложените съображения съдът намира жалбата за неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, основателно е искането на процесуалния представител на ответника за изплащане на юрисконсултско възнаграждение. Юрисконсултското възнаграждение за осъществено процесуално представителство на ответника следва да бъде определено в размер на 100 /сто/ лева, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. чл. 37 Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. с чл. от 144 АПК, предвид липсата на фактическа и правна сложност на спора.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н. против решение №ЛДЖ-23-5/20.09.2023 г. на инспектор в Инспектората на Висшия съдебен съвет.

ОСЪЖДА Н. А. Н., ЕГН-[ЕГН], да заплати на Инспектората на Висшия съдебен съвет съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

